

אמא / שלא ילמדו אותנו ציונות אשכנזית / ושלא ידרכו עלינו ב" עקב מערבית / אנחנו לא נשתוק יותר / אז תגידי להם אמא / אנחנו זה לא כוח עבודה שחור. הקהל היה שקט, ומדי פעם הריע לשמע המילים. מישהו אמר, ספק בצחוק, ספק-ברצינות, שזו ההסגרה הראשונה שבה גם קהלי-המפגיינים, גם הנואמים, גם האמנים וגם השוטרים, כולם בני עדות-המזרח. הנציגה היחידה של העדה האשכנזית שדיברה בעצרת הייתה שולה לרנר מוועד רמת-חן, שבאה להביע הזדהות בשם תושבי רמת-חן. "אני משכונת רווחה!" אמרה לעיתונאים.

נואמים רבים עלו בזה אחר זה אל הבימה, והקהל למטה המשיך לצעוק קריאות גנאי המכוונות אל ראש-העיריה.

מישהו נרק חזיון נוסף. השוטרים התקרבו אל המחסום כמאיימים. עשרות סדרנים, מאנשי כפר-שלם, רצו לעבר הקהל. הבחור שורק את החזיון החל בורח אל מאחורי בניין העיריה, וכל הקהל אחריו. יואב מנחם, מראשי הוועד, ניסה שוב להרגיע את הרוחות. כולם קיוו שהעצרת תסתיים בלא אירועים מ" יחדים.

"אני מבקש להתפזר בשקט ולהוריד כוח לכולם שאנחנו לא בארברים". אמר יואב, ואכן כך היה. הקהל התפזר מהמקום בתום העצרת, כי סדר מופתי, וכולם נשמו לרווחה.

עד כאן דיווחה שר ענת



שעות, ושמועו נאומים שונים מפי חברי ועד השכונה ואמנים. מדי פעם פרצו בקריאות זעם נגד ראש-העיריה. בסוף ההפגנה התפזרו כולם בשקט, וכוח השוטרים הגדול שהוזעק לצורך שמירת הסדר נשאר בחוסר מעשה.

בני הכפר רוב האנשים הוועדו אל כיכר מלכיים ישראל באוטובוסים שנתרמו לצורך העניין עלידי חברת דן. הם הגיעו בעיקר מכפר-שלם, עמדו בקור עז במשך שלוש

מסתכלים אלה על אלה, כמו מישהי פחה אחת.

ראשון הדוברים היה ישראל יהור שע, אביו של שימעון. "אל נביא חורבן בית שלישי בגלל שינאת-חינם!" פתח. הקהל היה שקט. כולם הקשיבו בדריכות. אנשי הי מיטטרה, אותם שעמדו מתחת למדי רגות, ניסו למתוח את ראשיהם לכיוון הרמקולים, בנסיון לשמוע. בסיום דבריו התפרץ הקהל ב" צעקות "להט רוצח!", "צ'יק' כן זונה!"

אחריו עלה לדבר המשורר הי עיוור, ארז ביטון. "אין הפגנה מרי סרית ומצפונית יותר מההפגנה שמתקיימת כאן הערב", אמר. "איי סה האמנים שהפגינו למען דם ערי בי בלבנון. איפה כל המשוררים, הסופרים, הוגי-הדיעות ויסי-הנפש? הקהל מריע בזעם ועונה לו: "להט רוצח!"

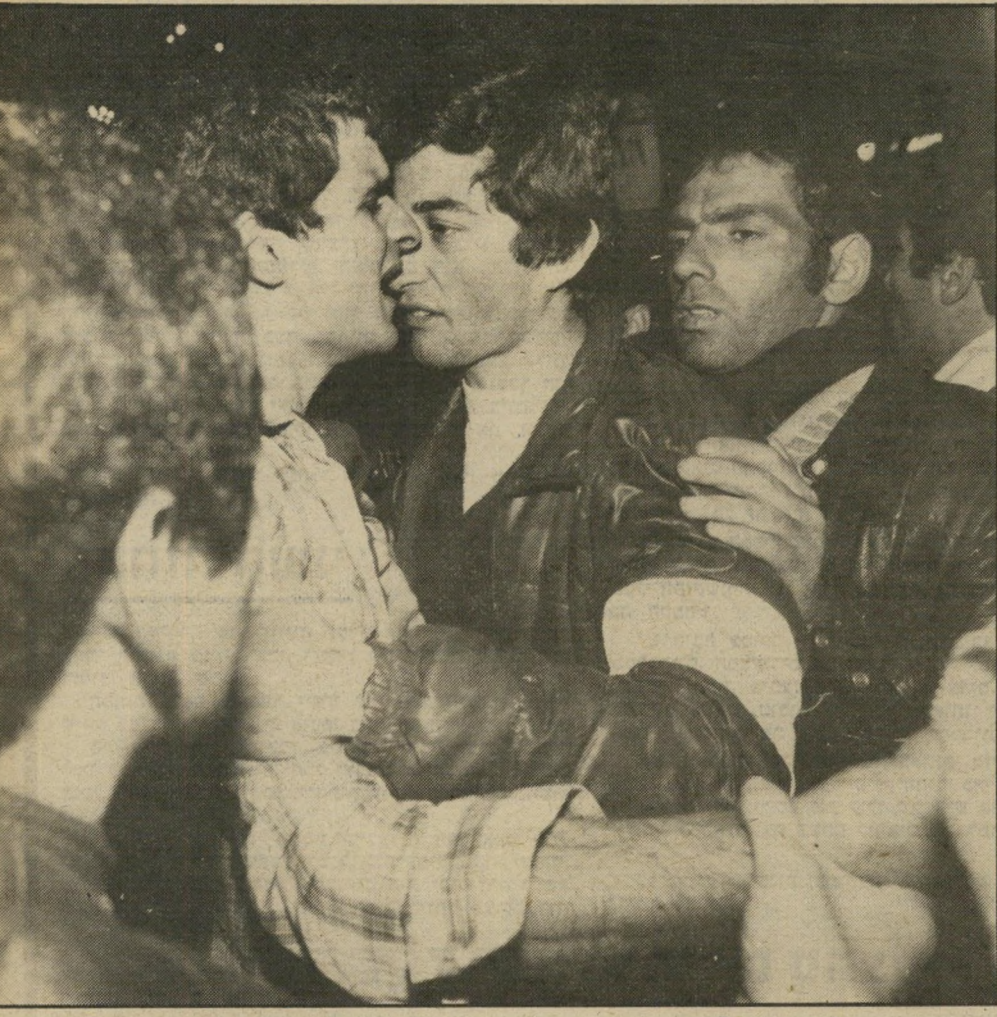
"כל מי שאומר שאין מתח עדי-

מר, בחורים צעירים, עם סרטים לבנים מחוברים לשחוליהם, ניסו להשתיק את הקהל ולדאוג לסדר. כולם חששו מעימות עם המישי-טרה.

מפקד המחוז גם הוא נכח שם. כמו בכל אירוע המוני או מלילי אחר במחוז.

את השטח שלפני הבימה מיל-או, כרגיל באירועים כאלה, נציגי כלי-התיקורת. כמעט כולם נכחו שם - פרט לטלוויזיה הישרא-לית. זו לא טרחה לשלוח צוות-סיקור ואף לא טרחה להוכיח, ולוא במישפט אחד, את קיומה של העי-צרת. לעומת זאת, היו שם נציגי גם לא מעטים של העיתונות הי-זרה.

העצרת התחילה בדקה דומיה לי-ויכרו של שימעון יהושע, שקט השתרר בכיכר. המפגינים והשוט-רים עמדו משני עברי המחסומים,



השני של המחסומים. אך הסדרנים מיהרו למקום לפניהם, ודאגו להחזיר את הסדר על כנו. איש לא רצה שיפרצו מהומות במקום, ושהשוטרים יאלצו להתערב.

סרגוספי על רקע ההפגנה מוסיפה. שוש מיימון:

מ אז רצח שמעון יהושע התי-גלה במלוא קלוגה קבוצת העסקנים שמכנה את עצמה "מיפי-לגת הספרדים", הלוא היא רשימת תמי" וראשיה - אהרון אברתי-רא, אהרון אוזן ובן-ציון רובין. המפלגה, שתרטה על דיגלה את (המשך בעמוד 68)

דגע של בהלה מישהו בקה רוק חזיז. הי שעמדו מצידם

בעצרת. הוא עלה לבימה עם גיט-רה ושר שיר שהוא בעצמו חיבר את מילותיו ואת הלחן: "תגידי להם שיעזבו אותנו במנוחה / שלא יגידי לנו איך לדבר / שלא ימשיכו להשחית ולשקר / אנחנו זה לא כוח עבודה שחור / תגידי להם אמא שיעזבו אותנו במנוחה / שלא ירדו לנו את הבתים / שלא יפכו את בנינו לאסירים / אנחנו לא רוצים את זה יותר / אז תגידי להם



פרופסור לסוציאולוגי גיה, סמי סוחוה, עמד בין קהל המפגינים. משמאל: מפגין בתילבושת תימנית.